

BARBU

menighetsblad

Nr. 2 – 2021

Bjørneboe i Arendal

Side 5

Har gitt oss kolonialen på Birkenlund i 60 år

Side 8

Håp i det håpløse?

Side 9

Arendalsuka tilbake 16.-20.08

Side 11

Barbu "nye" menighetshus

Side 14

Den store dåpsdagen 18.08

Side 17

"Den norske kirke er Norges største medlems-organisasjon og skal være der folk er. For oss er det naturlig å være en sentral del av Arendalsuka."

Kristin
Gunleiksrud Raaum,
leder i Kirkerådet

Skråblikk fra orgelkrakken

Jeg savner menigheten vår!

Etter et drøyt år med restriksjoner, usikkerhet, avlysninger og nedstengninger er det én ting som står veldig klart for meg; en kirke er ingenting uten sin menighet! Jeg savner den kraftfulle sangen fra 150 sangglade folk på gudstjeneste, summingen i et fullsatt kirkerom før en stor konsert, kaoset med 400 festkledd og glade mennesker som skal prøve å finne en plass å sitte på julaften og barn som synger i kor og beriker familie-gudstjenestene våre.

Å være kirke i en pandemi har vært utfordrende, men også spennende.

Vi har måttet tenke helt nytt, og forsøkt å se muligheter i stedet for begrens-

ninger, og jeg må si at jeg syns folk i staben vår har vært veldig flinke til å snu seg rundt og tenke kreativt. Vi har laget mange digitale gudstjenester og andaktsstunder, vi har hatt åpen kirke når det har vært mulig, vi har hatt treff for familiene utendørs, laget påskeposer til barna og mye mer. Selv har jeg invitert menigheten inn i kirken til musikk via live-sendinger på Facebook, og det har vært veldig hyggelig å lese og høre alle gode kommentarer som er kommet til disse.

Nå er det straks sommer, og det ser ut til at den kan bli riktig god, og at vi til høsten igjen kan se en normaltilstand der vi kan fylle kirka til gode opplevelser. Jeg håper dere alle vil finne tilbake til kirka deres og møte opp på gudstje-

nester og samlinger. Det er ingen tvil om at vi som kirke trenger menigheten vår, alt fra små barn som bæres til dåp og opp til våre eldste og mest trofaste som kommer selv om helsa skranter. Som det står i Per Lønnings salme nummer 542 i salmeboka;

«Guds hus er eit under, ein bustad på jord for alle dei folk og nasjonar. Frå aust og frå vest, ja, frå sør og frå nord, dei tener med takkesongs tonar.»

Riktig god sommer alle sammen, og velkommen til Barbu kirke!

Leif Rino Müller, organist

MIN SALME

Signe Katerås velger "Navnet Jesus"

Helt fra jeg gikk på Søndagsskolen har jeg hatt en Jesus-«lengt» i meg. Den bare var der.

Jeg fikk et Nytestamente til konfirmasjonen, som jeg leste litt i.

I voksen alder arbeidet jeg noen år i Moshi, Tanzania. Sammen med en dansk diakon og en svensk sykepleier fikk vi i oppgave å planlegge og bygge opp sykepleierutdanningen i Moshi. Det ble bygget et stort sykehus der, Kilimanjaro Christian Medical Center, K.C.M.C. med blant annet en tilhørende sykepleierskole. Søkerne til skolen var fra Tanzania. Vi underviste på engelsk.

To norske sykepleiere arbeidet ved sykehuset, og de ble jeg godt kjent med. Den ene av dem var kjent med at det var et sykehus i Tanzania som var bygget opp og drevet av norske misjonærer, Haydom Lutheran Hospital. Vi forhørte oss om dette og fikk vite at det lå innen rekkevidde. Dette ville vi besøke.

Lyset i jungelen viste oss veien

Det ble en lang kjøretur. Vi startet kl. 07.00 om morgenen, og mørket innhentet oss en god stund før vi var fremme. Det hadde vært regn og veiene var uhyre vanskelige å kjøre. Vi ble alle veldig slitne, spesielt vi to som skiftet på å kjøre.

Endelig så vi et lite lys langt i det fjerne. Hver gang vi møtte et menneske spurte vi: Er det lyset Haydom? Og alle svarte: Yes. Yes. Vi kjørte og vi kjørte, noen ganger så vi lyset og andre ganger var det borte.

Da vi endelig kom frem så vi at lyset var et kors på taket på kirken i Haydom. Møtet med korset ble en veldig sterk opplevelse for meg.

Jeg ble minnet om teksten i vers 3 i Navnet Jesus «Midt i nattens mørke blinker, som et fyrlys Jesu navn, og hver hjelpløs seiler vinker inn til frelsens trygge havn», og tenkte at nå var vi kommet til en trygg havn.

Da jeg var hjemme på ferie i 1972 fikk jeg en Bibel til fødselsdagen. Den

hadde jeg ønsket meg. Og så ble jeg invitert på et møte med to venninner, hvor vi nettopp sang Navnet Jesus blekner aldri.

Salmen «Navnet Jesus» har jeg alltid med meg. Teksten ble igjen svært tydelig, sterk og talende. Dette sammen med opplevelsen fra turen til Haydom som endte med det lysende korset, vekket min lengsel etter å si Ja til Jesus. Etter møtet var vi en liten gruppe som hadde en samtale der det ble helt naturlig for meg at jeg falt på kne og bad høyt for første gang med andre mennesker til stede. Dette ble min overgivelse til Jesus. Navnet Jesus har jeg alltid med meg, kjenner meg svært knyttet til den, synger den om morgenen i badet, når jeg er glad, og når jeg sitter alene og har det vanskelig og gråter. Jeg kjenner på trygghet og trøst.

Der roser dør

Det er mange som er glade i sangen «Der roser aldri dør». Men hvor er nå dette stedet, der rosene trives så usannsynlig godt? I hagen min er det i hvert fall IKKE.

Ni år

Det begynte for ni år siden, da jeg så ut over plenen ved siden av innkjørselen vår og tenkte at her skal det jammen bli et rosebed. Så jeg gravde, gjødslet, fylte på jord, steinsatte, handlet roser, plantet,

vannet, luket, klippet og bød velkommen. Og år etter år etter år skjedde det samme: En og annen rose tok utfordringen, strakte seg noen centimeter og presset ut en neve blomster, mens ganske mange kastet ett blikk på meg og bestemte seg for å visne like godt først som sist. Hvert eneste år ble det flere som måtte erstattes, og jeg kan bekrefte at roseprisene har skutt i været siden 2012. Til forskjell fra rosene mine.

Og skulle noen av rosene unntaksvis oppføre seg bra, kom straks nabolagets rådyr innom og knasket dem i seg.

Ikke buskmure

I år var det nok. Da jeg hadde luket

Bjærge betraktninger

ugress og dermed fjernet alt som var grønt i rosebedet (jamfør bildet), tok jeg like gjerne og luket bort rosene også. Så var spørsmålet hva jeg kunne plante i stedet. Ikke buskmure! sa en venninne, for det skulle være så ekstra kjedelig. De var jo overalt, mente hun, seiglivete som de er. Jeg merket meg spesielt ordet «seiglivete».

Så nå har jeg et buskmurebed. Og hvis jeg om ni år skriver en betraktning som heter «Der buskmure dør», da vet dere at jeg trenger trøst.

Navnet Jesus blekner aldri

Norsk Salmebok nr. 86.
Tekst: David Welander, 1923,
etter salme 72,17
Melodi: fra en Zulu-kirke NOS

Navnet Jesus blekner aldri,
tæres ei av tidens tann.
Navnet Jesus, det er evig,
Ingen det utslette kan.
Det har bud til unge, gamle,
Skyter stadig friske skudd
Det har evnen til å samle
Alle sjeler inn til Gud.

OMKVED:

Navnet Jesus må jeg elske
Det har satt min sjel i brann.
Ved det navnet fant jeg frelse,
Intet annet frelse kan.

Jesu navn! Hvor skjønt det klinger,
La det runge over jord!
Intet annet verden bringer
Håp og trøst som dette ord.
For det navn må hatet vike,
For det navn må ondskap fly.
Ved det navn skal rettferds rike
skyte friske skudd på ny.
OMKVED

Midt i nattens mørke blinker,
som et fyrlys Jesu navn,
og hver hjelpløs seiler vinker
inn til frelsens trygge havn.
Og når solen mer ei skinner,
Jesu navn, det lyser enn.
Da den frelste skare synger,
Høyt dets pris i himmelen.
OMKVED

Foto: Thom Eilert Thorstensen

Det skjedde i de dager . . .

Til min onkel

Du stedse (alltid) var min ven

Trods alderens forskjell

Gud lønne dig igjen,

Fordi du vil mit vel.

Gid onkel, at dit liv blir langt

Saa glæderigt og solskin blankt.

Denne buketter av blomster og blomstrende ord ble sendt for ca. 120 år siden til min farmors bror Nikolai Olsen fra Kristiansand, den gang omtrent 35 år gammel og lærer ved Østeraa skole i nåværende Tvedestrand. «Jeg gratulerer med din gebursdag» skrev den unge Kristiansandsniesen Elisabeth Olsen, da antakelig i slutten av tenårene.

«En farfar i livet er god å ha», synger Odd Nordstoga, men onkler er nærmere i alder og oftest flere enn én. Min farfar døde før jeg ble født, men så hadde jeg hele 9 onkler og dermed et heller bredt utvalg av personligheter å la meg påvirke av.

Onkel Nikolai var en personlighet for flere enn unge Elisabeth. I bygdeboka om Østerå (2009) leser jeg bl a dette om lærer og ungkar Nikolai Olsen: «Olsen... må ha vært en kulturspreder av de sjeldne. [Han] fikk i gang et hornorkester som opptrådte flere steder, også utenfor

Østerå. De holdt konserter både i Kristiansand og Tvedestrand.»

Onkel Nikolai må ha vært en prakt-onkel for lille Elisabeth, men hun mistet ham alt i 1904 da han døde av tuberkulose slik så mange unge voksne gjorde før antibiotika mot denne pesten ble utviklet. Dokumenter og personlige eiendeler havnet altså på loftet hos hans søster her i Barbu. Fire år senere fødte hun en gutt som ble oppkalt etter sin avdøde onkel. Gutten ble senere min far. Musikaliteten fulgte slekten. Nå er mitt barnebarn Nikolai elev ved musikkskolen i Asker der han spiller cello. Dessuten spiller han trommer i «guttemusikken» igjen når koronatrikket letter. Og undertegnede – jo, han vikarierer på orgelkrakken i Barbu kirke av og til slik min onkel Odd gjorde her i Barbu alt som 12-åring i 1910 og hans far på 1890-tallet i Holt kirke. Hvordan jeg vet det? Jo, noe ble fortalt, men den store brevsamlingen de etterlot seg på loftet her jeg bor, forteller blant annet om dette.

Osmund Fiskaa

Hva skjer i gudstjenesten

Sokneprest Rannveig Aas Olsbu

Vi er nå kommet til del 4 – forbønn – i gudstjenesten.

I del 4 hører disse elementene med:

- **Synsbejennelse**
 - **Bønn for kirken og verden**
 - **Minnes de døde det er holdt gravferd for.**
- Be for de etterlatte.**

Synsbejennelse og forbønn er frigjørende handlinger i gudstjenesten. Vi tar imot Guds tilgivelse og frigjøres til å se og reflektere over den virkelighet vi lever i, både i kirken og i verden. Gjennom forbønnen legger vi dette frem for Gud. Samtidig er det en forpliktelse til handling. Synsbejennelse, bønn for kirken og verden og diakonal handling i hverdagen hører naturlig sammen.

Synsbejennelse

Det har vært valgfritt for menighetene om synsbejennelsen kommer i starten på gudstjenesten, under inngangen, eller her, under forbønnen. Da vi hadde gjennomgang av gudstjenesteordningen i 2011, endret mange plasseringen av synsbejennelsen og la den til forbønnsdelen. Slik ble det hos oss i Barbu. Bakgrunnen for endringen var at man skulle «slippe» å bekjenne sine synder helt i starten på gudstjenesten. Mange syntes den kom for raskt. Det er noe med «å lande litt». Vi er inne i en prosess der friheten som ble gitt i 2011, nå strammes inn. Synsbejennelsen legges til starten av gudstjenesten, men vi kan søke biskopen om hvis vi ønsker å beholde den slik vi har det i dag. Det gjelder den lokale gudstjenesteliturgien som helhet, men friheten vil være begrenset. Barbu menighetsråd har satt ned en gruppe som skal i gang med revidering av lokal gudstjenesteordning. På grunn av Covid-19 har dette arbeidet blitt utsatt. Det vil for Barbus del være snakk om enkelte små justeringer.

«Jeg» og «vi»

Synsbejennelsen har både et kollektivt og et individuelt siktemål. Derfor brukes det både «jeg» og «vi». Likevel, den er personlig rettet. Liturgen kneler vendt mot alteret og ber sammen med menigheten. Så vender liturgen seg mot menigheten og samler det hele med løftesordene: - «Dersom vi bekjenner våre synder er han trofast og rettferdig,

så han tilgir oss syndene og renser oss for all urett». Det er denne formuleringen som er mest brukt, men vi har også andre formuleringer som kan benyttes.

Bønn for kirken og verden

Etter synsbejennelsen går vi rett over i menighetens forbønn for kirken og verden. I gudstjenesteboken finnes det en rekke forslag til formulerte bønner. Noen har bare angitt ulike tema, andre er ferdig formulerte. Viktige temaområder er jordens folk og nasjoner, vårt eget land og folk, den verdensvide kirke og kirken i vårt eget land, vår egen menighet, våre familier og stedet hvor vi bor. Aktuelle viktige hendelser blir også tatt med. Det er den ansvarlige prest som utformer og forbereder forbønnen. Oftest blir det en blanding av ferdig formulerte bønner og aktuelle tema eller hendelser. Arbeidet med forbønnen er en viktig del av gudstjenesteforberedelsen. Den skal ikke være for omfattende, samtidig som den skal favne ulike temaområder. Vi har noen ganger utfordret grupper og enkeltpersoner til å ta ansvar for forbønnen. Det har vi ikke lyktes å få til i faste former. Det er noe vi gjerne kunne ta opp igjen, når vi nå skal justere gudstjenesteliturgien.

Lysgloben i Barbu kirke

Ved familiegudstjenester brukes korte bønner, gjerne kombinert med at det tennes lys i lysgloben. Eller at det legges til rette for bønnevandring med ulike bønnestasjoner. Hver enkelt velger selv på hvilken måte en vil delta i bønningen. Da er det også anledning til å tenne lys. Bønnevandringen avsluttes med en kort felles bønn.

I gudstjenestelignende samlinger utenom høymessen, for eksempel Morgensang og Tidebønn og meditasjon, er det under bønningen gitt rom for stillhet og lyttening

Ønske om forbønn

Det hender at noen ønsker forbønn i gudstjenesten. Som oftest skjer det anonymt. Nå i koronatiden har vi hatt Åpen kirke, både på dagtid og kveldstid. Da har det via SMS og Facebook blitt invitert til å sende inn ønsker om forbønn. Det har fungert bra og gjort det enklere å komme med personlige ønsker. Jeg oppfordrer til å ta kontakt med prest eller diakon. Vi tar gjerne med enkeltmenneskers behov i guds-

tjenestens forbønn. Enten det er for en selv eller andre. Som alt annet i gudstjenesten, er forbønnen et felles arbeid. Vi henvender oss til Gud og ber i fellesskap. Derfor er det også viktig at bønnene har et inkluderende språk. Menighetssvarene understreker den kollektive henvendelsen til Gud i bønnene. Som for eksempel denne: - «Hør vår bønn, la ditt rike komme, la din vilje skje Gud, hør vår bønn». Dersom det ikke er nattverd i gudstjenesten, ber vi også Herrens bønn «Vår Far» her under forbønnsdelen.

Minnes de døde

Som en del av forbønnen minnes ved navns nevning de som det er holdt gravferd for siden sist menigheten var samlet til gudstjeneste. Når dette skjer, reiser menigheten seg. Det bes også en bønn for de etterlatte. Familien blir orientert om når deres avdøde skal minnes og inviteres til gudstjenesten. Så avsluttes forbønnen med nok et felles menighetssvar.

Helheten i liturgien

Det er helheten som gir meningen til det som skjer i liturgien. Når forbønnsdelen er ferdig, går det rett over i «bordets del» - nattverden. Liturgien er som en oppstigning (anafora). Det hellige blir ikke forklart, men det blir åpenbart når vi selv deltar. Slik skjer det igjen og igjen. Dette er gudstjenestens styrke – de faste leddene. I det vi gjenkjenner, tar imot og deler.

Be, så skal dere få. Let, så skal dere finne. Bank på, så skal det lukkes opp for dere. For den som ber, han får; og den som leter, han finner; og den som banker på, skal det lukkes opp for (Matt 7, 7-8).

Foto: Siri Andersen

Bjørnebo i Arendal

Bjørnebo skal ha sitt navn etter mannsnavnet Bjørn eller Bjarne. Under svartedauden i 1350 ble de fleste gårdene i området lagt øde. Gårdsnavnet «Bjørneboe» finner vi i skriftlige kilder fra 1576. Gården inngikk da i et kompleks av gårder som lensherre Erik Munk bygde opp omkring Barbo. Området var viktig, dels ut fra muligheten til å finne jernmalm og for eiketømmeret. Ved en besiktigelse her i 1632, av Kongen i København, viste det seg å være noe jernmalm, men antagelig ikke nok for utvinning. Det var imidlertid mye eiketømmer i området. Eiketømmeret var hollenderne svært interessert i, og senere kom det seilskuteverft langs vår egen kyst med behov for dette tømmeret.

Det må ha vært tidlig gårdsdrift her. I Skattemanntallet for Nedenes i 1610 finner vi "Niels Bjørnebo". Jorda og gården var eid av Tromøy kirke frem til 1725. Da fikk Jens Jensen Bjørneboe skjøte på gården. Opprinnelig var det én Bjørnebo-gård. I 1824 ble den delt i Vestre («Store») og Østre («Lille») Bjørnebo.

Store Bjørnebo – Bjørneboveien 144
Areal i dag: 458,8 mål

@kartverket/norgeskart.no

På Lille Bjørnebo bor det fortsatt Bjørneboe-slekt, med røtter tilbake til 1701. Bjørneboe-familien var bosatt på hovedgården allerede i 1701 og var eier av gården fra 1725. I 1824 døde daværende eier, og gården ble delt mellom to brødre. Ny plass ble da kalt Østre Bjørnebo og i dag kjent som Lille Bjørnebo. Den opprinnelige gården ble kalt Vestre Bjørnebo og er i dag kjent som Store Bjørnebo. I 1865 ble

det skilt ut flere småbruk fra Bjørnebo-gårdene. Det var Langemyr, Bjørnebo-plassen (Pladsen) og husmannsplassen Sæden.

Lille Bjørnebo gård ca. 1960
Foto: Agderposten

Forfatteren Jens Bjørneboe (1920-1976) hadde sine aner fra denne gården. Hans bestefar, Ole Andreas Bjørneboe (1832-1907) var sønn på gården, men han var ikke odelsgutt. Han ble i stedet skipper og reder og fikk syv barn, derav Ingvald, far til Jens. Bare 26 år gammel startet Ingvald sitt eget rederi i Kristiansand. Etter hvert gikk han også inn på eiersiden av Den norske Amerikalinje, blant mye annet. Han giftet seg med Maja Svensson fra Larvik, fikk tre barn (inkl. Jens)

Lille Bjørnebo – Bjørneboveien 188
Areal i dag: 321,4 mål

@kartverket/norgeskart.no

og etablerte seg i en stor trevilla i Vestre Strandgate i Kristiansand.

I januar 1976 besøkte Jens Bjørneboe Agderposten i forbindelse med en artikkel han ville skrive om en rettsak som var avsluttet i Agder lagmannsrett, den såkalte Kahn-saken. Mohammed Khan var blitt dømt til 14 års fengsel for overlagt drap på sin kone, Parveen Khan, da hun ble funnet druknet på

Hove ved Arendal. Bjørneboe var imidlertid overbevist om at det dreide seg om et justismord. Saken ble anket inn for Høyesterett, men ikke tatt opp, i stedet ble Mohammed Kahn senere utvist fra landet.

Etter granskingen av saken hos Agderposten ønsket Jens Bjørneboe å se gården som far Ingvalds familie kom fra. Jens Bjørneboe dro derfor til gården sammen med sin venn, Truls Øra. De skal ha funnet frem til Lille Bjørnebo. Men, det var midt i januar, det var glatt på murterrassen. Bjørneboe falt og slo bakhodet i betongen. Tre dager senere ble det konstatert hjernerystelse og brukne ribben. Artikkelen hans kom på trykk i Agderposten lørdag 3. april 1976. Den 9. mai 1976 valgte Jens Bjørneboe å ta sitt eget liv på Veierland i Nøtterøy, i huset sitt kalt «Eikvold», som han i 1974 hadde kjøpt av visesangeren Ole Paus.

Rettigheter: Gyldendal Norsk Forlag

I 2001 jobbet Gunbjørg Bjørneboe og hennes fetter Bjørn Olstad med å restaurere slektens gamle eiendom, Lille Bjørnebo gård. Fra 3. september 2001 har Anders Bjørneboe, født i 1957, hatt hjemmel til Lille Bjørnebo gård.

Etter at **Store Bjørnebo** ble skilt ut i 1824 var den i begynnelsen også eid av slekten Bjørneboe, men gikk senere, antagelig i 1885, ut av familien. Etter den tid har det vært flere eiere og forpaktere av gården, frem til den i 1963 ble kjøpt av Arendal kommune.

Anders Nitter eide gården fra 1943 og deretter hans enke; Thora Nitter, fra 1950 frem til 1963.

Store Bjørnebo etter oppussing i 1961.
Foto Fe-vennen

Per Skjeggestad besøkte enkefru Nitter på gården i 1961 og skrev slik i Fædrelandsvennen den 15. april: «Vakre Bjørnebogård ligger innenfor byens grenser. Den har mønstergyldig skog på 400 mål og 70 dekar innmark. Gården er omgitt av mykt bølgende enger og jorder, hvis flater er brutt av knatter og trelunder. Langs to småvann like inntil gården snor seg smale stier under lauvtre-alléer som får hele landskapet til å minne om en engelsk park. Det er enkefru Thora Nitter som nå eier gården, og at den i øyeblikket er forpaktet bort til Hans Bay. Mye tyder også på at det har vært en stor, fin gård her i gammel tid, sier fru Thora Nitter i en samtale med Fædrelandsvennen.»

Fra «Naturens dag» på Bjørnebo i 2007. Foto: Stein Harald Øigard/Agderposten

Store Bjørnebo eies fra 2. juli 1963 av Arendal kommune, som stiller bygningen til disposisjon for KFUK-speiderne. De har ansvar for ytre og indre vedlikehold. Primus motor for dette arbeidet har lenge vært Inger Lise Thorstensen. Hver søndag i skolesemestrene selger de vafler mv. til turgåere. Slik får de inn midler til vedlikehold. Fra og med 1984 har «Naturens dag» vært arrangert her, i samarbeid med blant annet Aust-Agder 4H. Tusenvis har vært innom, og arrangementet har i alle år hatt en viktig rolle i formidlingen av naturopplevelser for barn og unge.

Begge gårdene Bjørnebo er av landbruksmyndighetene reservert til landbruksområde (1971). Gårdene er i dag de mest sentrale i Arendal bymark øst, som regel bare kalt «Bymarka». De gamle kjerreveiene som tidligere var nødvendige forbindelseslinjer mellom bosettingene i marka, har etter hvert blitt svært mye benyttede turveier. Både den gamle «Postveien» fra Songe til Saltrød, som var veiforbindelsen for Kystveien ble bygget, og veien Songe-Fossbekk-Stein-Bjørnebo-Stølen,

BJØRNEBO – et "sentralt" møtested i Bymarka

Store Bjørnebo, søndag 16. mai 2021.
Foto: Einar Bore

Kaféen på Store Bjørnebo ligger i hjertet av Bymarka. Her kan glade turvandrere kjøpe kaffe og vafler hver søndag utenom skoleferien fra kl. 11 til kl. 15. KFUK-speiderne tar mot de som kommer på besøk i åpningstiden. Bjørnebo er mer enn en kafé, her finner du fine uteområder, med god plass for lek og friluftaktiviteter. Benker og bord gir gode muligheter til å nyte nistepakken når som helst. Og herfra kan du nå flere fine turmål i Bymarka som Bjørneboåsen og Piletjennene, innen en avstand på 1 km.

Bjørnebo er et av de mest besøkte turmålene i Bymarka. Et trivelig og vakkert sted. Stedet ligger kort vei unna for en stor del av Arendals befolkning. Gården ligger like ved gamle stier og ferdselsveier, som **Østkantløypa**, **turløypene**

er i dag i hyppig bruk. Ordentlige bilveier i deler av dette området kom ikke før etter siste krig. Det var også på denne tiden at det ble lagt strøm inn til gårdene. På Bjørnebo kunne de ikke slå på lysbryteren før sent på høsten 1947.

Store Bjørnebo er i dag et stort knutepunkt i Bymarka.

Ved hjelp av 40 millioner kroner i kompensasjonsmidler fra Nye Veier i forbindelse med E18-utbyggingen, samt 14 millioner kroner i Tippemidler, bygges det nå nye brede turløyper i Arendals bymark Øst. Disse vil legge forholdene til rette for at enda flere kan benytte turområdet som Bjørnebo-gårdene er en stor del av.

Tekst: Jan Fredrik Gundersen

Kilder og tillegg: Gundersen har utarbeidet en liste over kilder han har brukt og en oversikt over eiendommer som er utskilt fra Bjørnebo i 1865 og senere, en liste som redaksjonen kan formidle til de som er interessert.

fra Barbu- og Birkenlund-området i retning Nesheim og Granestua, **den gamle ferdselsveien mellom Songe og Stølen** (1,5 km fra gass-stasjonen) og Birkelundlysløypa.

«Alle stier» fører til Bjørnebo

De nye turveiene som bygges i Bymarka for midler fra E18-utbyggingen, har sitt store krysningspunkt ved **Bjørneboveien**, vel 100 meter fra Bjørnebo. Fra sørøst kommer den nye turveien fra Allvika (4 km) ved Saltrød, som løper sammen med **Lysløypa fra Enghaven** ved P-plass Stea og med **lysløypa fra Birkenlund** ved «Sinsenkrysset», forbi Bjørnebo, før den fortsetter nordover mot Nesheim (4 km). Ved Bjørnebo deler turveien seg slik at det også går en turvei mot nordøst, opp til ny turparkering (1,2 km) nær Longumkrysset nye E18.

Et omfattende nett av turveier og stier gir muligheter for mange løypevalg, både i lengde og kvalitet (eller grad av naturinngrep), fra bred grusvei til mer krevende sti. I svært mange tilfelle vil du passere Bjørnebo. Benytter du **Birkenlundlysløypa forbi Ribbervannene** er det 1,5 km fra bussholdeplassen innerst i Jovannslia. og 2,5 km fra menighetshuset på Nyli. Velger du **lysløypa forbi Heitjennene** er avstanden 1,8 km fra undergangen ved Heitjern, 2,5-2,6 km fra Birkenlund skole, Mortenstø og Songetorvet. Går du lysløypa fra barnehagen i Enghaven til turparkering ved Stea er det 3,2 km til Bjørnebo hvis du går ny turvei og 3,8 km hvis du går om Bjørtjenn.

Med de nye turveiene i Bymarka, som dels følger gamle stier og dels går på tvers, er det stort behov for å forbedre merkingen. Her er det grunn til å tro at det vil skje mye i kjølvannet av **tema-planen «Friluftslivets ferdselsårer»** som utvikles i samarbeid mellom Friluftsrådet Sør og Arendal kommune.

Feststund med "Det gylne evangelium" i Barbu kirke

Biskop Stein Reinertsen gjenåpnet kirken for litteraturen

Adgangskort påtrykt setenummer og pyntet med blåveis møtte oss da vi kom til Barbu kirke en onsdag formiddag i mai for å høre biskop Stein Reinertsen kåsere om "Det gylne evangelium" av Gabriel Scott. Nærmere 60 personer fant sine nummererte sitteplasser i trygg Koronaavstand. Biskopen greidde å overbevise oss om at Gabriel Scott var en stor forfatter. Scott hadde, som andre gode forfattere, evnen til å vise oss ting vi ikke vet at vi har sett før de viser oss det i sitt forfatterskap. De åpner opp verden for oss.

Menighetsbladet har utfordret en av deltakerne, Astri Jonssen, oppvokst i Arendal og godt kjent med Scotts bøker, til å gi sin respons (se egen sak).

Biskop Stein trakk fram flere sentrale tema i boken som skaperverket (naturen), nøysomhet og arbeid, "feie for egen dør", fremsyntheten contra håpet og "hva er botemidlet?" Vi sakser litt av det han sa om temaet HÅP:

HÅPET

– DET VI ALDRI MÅ MISTE

Scott lar Vårherre gi St. Peter den evnen til framsynthet som han ber om. Resultat blir nok en gang miserabelt. Han får se en hund som kommer til å bite han om en stund. Dette styrer nå hele hans liv. Med det resultatet at han mister hele livsgleden her og nå.

Fremskritt innen medisinsk forskning har gjort denne problemstillingen hyperaktuell. Hvor mye av informasjonen som ligger i genene om mulige sykdommer og risiko for forkorting av livslengde skal vi vite om? Når spiser vi av kunnskapens tre og vi selv må bære omkostningene? Dialogen mellom Vårherre og St. Peter er en viktig påminnelse i dette spørsmålet, sa biskop Stein og fortsatte:

Vårherre beskriver St. Peters ønske slik: *«Du byttet håpet mot fremsyntheten. ... Hva håpet hadde båret deg over, har kunnskapen gjort til et steilt berg, som lammet både din fot og ditt mot. Hva håpet hadde gjort lett å bære, har kunnskapen gjort til en pinefull byrde, som du ikke var god for å kaste av.»*

Scott er presis og klok når han beskriver den grunnleggende forskjellen på fremsynthet og håp. **Er det noe vi mennesker aldri må miste, er det håpet.**

Over døren inn til Dantes inferno står det skrevet: **«Her må alt håp vike»**. I en kristen kirke heter det: **«Her lever håpet»**. Den virkelige St. Peter (ikke ham vi møter i «Det gylne evangelium») skriver om det kristne håpet på denne måten:

«Løvet være Gud vår Herre Jesu Kristi Far; han som i sin rike miskunn har født oss på ny og gitt oss et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde.» (1. Pet 1,9)

Håp er noe mer og større enn faktisk kunnskap. Det er levende og gir kraft til å leve her og nå.

Takk til Gabriel Scott og biskop Stein

Det var en fin opplevelse å høre Stein Reinertsens foredrag om «Det gylne evangelium». En bok om menneskets (St. Peter) dårskap, selv-godhet og snusfornuft på den ene siden og Vårherres klokskap og kjærlighet til alt som lever på den andre siden, fortalt med mye humor og varme.

Reinertsen trekker frem Scotts syn på prester og teologer, som i Det gylne evangelium får det glatte lag, bl.a. i bønne: «O Herre, beskytt mitt hus mot teologer og veggelus.» Morsomt at det nettopp er en teolog som holder dette foredraget.

Boka starter med at St. Peter mener det er mye på jorda som burde bli rettet på og forbedret og foreslår at han og Vårherre skal ta en tur ned på jorden og se det hele an.

St. Peter finner fort feil. F. eks. mener han at de vakre sommerfuglene burde vært større, kråkene mindre, eikenøtt og melon burde bytte plass. Synet på arbeid, på mat, glede og tilfredshet blir tatt opp

og St. Peter får prøvd sine argumenter. Konsekvensene av St. Peter og vårt forsøk på å forbedre skaperverket fører galt av sted. Det han trodde ville bli et fremskritt, ble et tilbakeskritt.

Han mener også at alt ville bli bedre om vi kunne se inn i hverandres hjerter slik at sannheten kunne komme frem. Igjen med et fatalt resultat. Vårherres svar blir at det er viktigere å kjenne sine egne tanker enn andres. Like galt blir resultatet når han får en strålende ide om at mennesket ville komme lengre ved å kunne se inn i fremtiden. Ikke greit når han får se at han vil bli bitt av en hund. Igjen en advarsel om ikke å tukle med naturen.

Mot slutten av boka lærer St. Peter en lekse av en av samfunnets minste, Kristoffer Treben.

Her lærer han at verden ikke savner lykke, men nøysomhet. Aller mest savner den kjærlighet som avler nøysomhet og alt godt.

«Jeg har funnet det, suste det i han, botemidlet er kjærlighet, det gylne evangelium for alle slekter og alle tider, for hvert menneske på den vide jord».

Takk til Gabriel Scott for «Det gylne evangeliet» og takk til Stein Reinertsen for fint foredrag.

Astri Jonssen

Møte med Bodil og Roald Pedersen

Bodil og Roald foran butikken som nylig har fått ny front.

Bodil og Roald har vært til nytte og glede for oss som bor her i Barbu. Helt siden de sammen begynte å drive Birkenlund dagligvarebutikk i 1961 har de sørget for at vi fortsatt har en dagligvarebutikk sentralt i bydelen Barbu. De er fremdeles eiere av butikk-lokalene, men nå er de utleid til Coop, som driver dagligvarebutikken Extra.

Kundene fikk smilet med på handelen

Ordet glede kommer fram. Måten butikk-tjenesten har vært drevet på i disse årene, har satt spor. Et lunt smil har fulgt med på handelen. Godfølelsen fikk du med på handelen som kunde. Når du gjør noe du liker å gjøre, kommer smilet frem. Bodil sier hun var aldri vekke fra butikken. Bare når det kom barn i familien.

Roald, født i 1935 i Billefjord, øst for Hammerfest, har et barnebarn som skriver om livet til bestefaren fra han var 5 til 10 år og avslutter de 9 sidene slik: «Bestefar har båret med seg optimismen, og jeg er takknemlig for at min familie klarte seg så godt til tross for krigsopplevelsene de gjennomgikk. Det ga dem styrke og mot. Det ga dem samhold og en positiv innstilling til smått og stort i livet».

Tekst og foto: Arne Sauar

Jeg har lest disse 9 sidene hvor det blant annet står om barnet som opplever at den tyske soldaten begynner å gråte. Han savner sitt eget barn.

Barndomshjemmet i Finnmark tatt av krigens flammer

Faren til Roald var fisker med egen båt. Han mistet livet etter en arbeidsulykke i 1941. Moren satt igjen med 8 barn. Roald, som den yngste, så eget hjem brenne ned høsten 1944. Under evakueringen kom familien til Granum gård

De har gitt oss kolonialen på Birkenlund i 60 år

ved Randsfjorden. Godt tatt imot, men følte seg som flyktning i eget land. At Roald da gikk et Arne Tammers kurs – et brevkurs i styrketrening – kan være til ettertanke. Opplevde gjenreisningen på hjemplassen som en fin tid.

Roald kom til Arendal som 21 åring i 1956 etter militærtjenesten i Sør-Varanger og hadde sin mor med. Han fikk jobb i byggebransjen og traff året etter 17-åringen Bodil. Da ble livet i Arendal mere trivelig. Bodil jobbet i dagligvarebransjen.

Bygget hjem i Arendal

«Vi ønsket å starte butikk. Måtte selv lete etter tomt. Fikk kommunen med. Tegnet og bygde sjøl butikk i første etasje og hus i andre etasje i 1961.» Utvidelsene har Roald gjort sammen med to av sønnene. Tok våtromsertifikat som 70-åring.

I hjemmet til Bodil og Roald kom barna aldri til tomt hus. Bestemoren sørget for trygghet og varme når foreldrene hadde lange dager på jobb. Etter et samliv i 63 år er begge enige om at det som har betydd mest i livet er familien, og at de hver dag kunne gå på en jobb de begge var glade i. «Vi har 5 barn, 12 barnebarn og to oldebarn. Min mor bodde hos oss i 18 år og det var fint for våre barn. Vi er stolte av dette», sier Roald (eller er det Bodil?).

Butikkens 1. byggetrinn med bolig på toppen.

Mye av fritiden har vært knyttet til fotball og friidrett hvor ett av barna ble norgesmester i kule. «Det hendte vi etter arbeidstid spilte fotball på Bjønnes eller badet på Sørsvann.» Barna søkte utdanning som medførte at Bodil og Roald reiste kloden rundt. Var flere ganger i Australia hvor et av barna studerte. Men også hjemplassen, bygget opp etter krigen i Billefjord, besøkes. «Våre tre døtre drev butikken når vi var på ferie».

Nysgjerrigheten på livet har vært noe av drivkraften

Bodil og Roald har vært medlem i Grimstad filosofiklubb. Kanskje ingen har et bedre frammøte i Arendal Senior universitet. Når ordet blir gitt fritt, kommer armen til Roar opp. Til møtet i det vakre huset på Solåsen, har jeg med boka Livsfilosofi, hvor Arne Næss som 90 åring skriver om følelsene som bør spille en større rolle i de valg som gjøres for et godt liv. Begge har hørt Arne Næss foredra over dette temaet.

«Vi lærer i filosofien og religionen at når vi bruker sansene våre, øker forståelsen. Det er mye god lærdom å hente» sier Roald.

Slik slutter møtet med Bodil og Roald.

Håp i det håpløse. Har troen noe å bidra med når vi og de som står rundt oss rammes av motgang og sorg?

Hans Stifoss-Hanssen, professor
VID vitenskapelige høyskole

Hans Stifoss-Hanssen er professor ved VID vitenskapelige høyskole (tidligere Diakonhjemmet høyskole). Fagområdet hans har tyngdepunkt i sjelesorg, livssyn og helse. Han har forsket på betydningen av livssyn og tro på ulike områder, bruk av ritualer i møte med ulykker og katastrofer, livssyn og demens og hvordan overgrepsofre kan best få hjelp, for å nevne noe. Stifoss-Hansen er også forfatter av betydelig faglitteratur.

Håp i koronaens tid?

10. mars i år skulle han holdt et foredrag i Akademiet for kirke og kultur i Aust-Agder med denne tittelen: «Håp i det håpløse. Har troen noe å bidra med når vi og de som står rundt oss rammes av motgang og sorg?». Møtet og foredraget måtte avlyses - som alt annet på grunn av korona. Menighetsbladet åpner gjerne spaltene for at han kan skrive om disse viktige spørsmålene. «Jeg skriver dette til ettertanke», sier han, «det er noe av det jeg ville snakket om, og noen tanker om omstendighetene». Her følger hans bidrag:

* * * * *

Håp er et tema vi som kirke og jeg som sjelesorglærer arbeider mye med, snakker mye om. Håp er riktignok et formbart ord, vi kan legge ulike ting inn i det, men det viser på en eller annen måte til noe vi har inni oss, et blikk vi ser på verden omkring oss med. Håp kommer i stedet for full visshet. Når helseministeren sier på pressekonferanse at «jeg håper vi kan leve som vanlig fra august», forstår vi at han ikke vet det, da hadde han sagt at «vi har gode prognoser som viser at smitteverntiltakene kan oppheves fra august».

Et håp er en innstilling til det som ligger foran – der utfallet er åpent.

Om jeg sier at jeg håper på noe som er komplett urealistisk, så ville håpet

mitt bli oppfattet som naivt. Men den alvorlig syke håper på å bli frisk, den døende håper kanskje på å få leve litt lengre, foreldrene til det unge mennesket som strever med rusproblemer håper at han skal bli fri og få et godt liv.

Som temaet mitt viser, så blir håp viktig når vi rammes av motgang og sorg, og alternativet er det motsatte – håpløshet. Jeg skriver dette den 12. mars 2021, på dagen ett år etter korona-nedstengningen. Og temaet mitt får meg med en gang til å tenke på pressekonferansene med landets ledere, helsedirektører og statsråder (og for mitt vedkommende, Oslos byrådsleder) – de har i stigende grad tenkt at **håpløshet er en påtrengende fare** for oss som hører på, og at de må prøve å gi oss håp. Politikerne og helsebyråkraterne løfter blikket fra manuskriptet og sier: «Ikke gi opp håpet!» Det er på en måte skremmende, det tyder på at de ikke har full kontroll, men samtidig er det vakkert. De innser at det er en så skjør ting som håp, som skal bære oss gjennom motgangen, det nytter ikke bare med appeller til fornuften, og medisinske forklaringer og scenarier. De snakker om håp for å skjerme oss mot håpløsheten.

Og jeg tenker at **håp er tvilling-søsteren** til tro. Tro og håp er på sett og vis to like og overlappende fenomener. Bare tenk på de kjente ordene fra 1. Korintierbrev, om «Tro, håp og kjærlighet» - disse har hatt og har enorm betydning for å gi folk styrke og mening – og altså håp.

Har troen noe å bidra med?

Det er klart jeg mener det, men hvordan?

I religionspsykologien regner vi ofte med to typer tro:

-For det første **troen på det som kan måles og veies og bevises**. At jorda er rund og alt det som følger av at den er rund; at nøyaktige observasjoner av skyer og temperatur kan hjelpe oss å forutsi stormer og skade; at et stort, tungt fly kan ta av og lande trygt med hundrevis av mennesker ombord; at barn som oppdras med varme og kjærlighet har størst sjanse for å bli trygge, sunne voksne. Og nå: at kombinasjonen av smitteverntiltak og vaksiner vil nedkjempe pandemien, coronaviruset – det tror vi på.

-Så har vi den andre formen for tro: Troen på at hele eksistensen vår kan tas imot som en gave.

At det kan stå en Skaper bak meg og de andre menneskene og resten av naturen; men også troen på at de menneskene jeg har rundt meg, vil være der for meg i framtida, at noen vil ta imot meg hvis jeg faller. At det gode er sterkere enn det onde, kjærligheten er sterkere enn døden.

Den første formen for tro baserer vi oss alle på uten å tenke mye på det, den er basert på det vi oppfatter som fakta, på bevis og undersøkelser. Den har stått bak store endringer i historien; vi har riktignok blitt mer klar over at denne formen for fakta – kontroll over naturen – har blitt et problem for oss, vi ødelegger jorda. Men samtidig har denne troen på det målbare gitt oss mange flere leveår, høyere livskvalitet og mindre fattigdom. Denne troen er allikevel ikke nok for et godt liv. Den andre formen for tro, på det som ikke kan måles og veies, er helt nødvendig for at vi skal ha et meningsfylt liv, som vi skal orke å leve. Vi kan forestille oss at det er dette som ligger bak ordene «troen er et pant på det vi håper, ...», fra Hebreerbrevet 11,1. Uten tro i denne dypere betydningen, er det ikke noe håp, og uten tro og håp, er det tungt å finne mening.

Fortsettes side 10

Min kollega Lars Johan Danbolt og jeg har vært særlig opptatt av å undersøke **hvordan vi tar i bruk seremonier, ritualer og symbolhandlinger for å finne håp og styrke i møte med motgang og sorg** – handlingene våre etter 22. juli 2011 er gode eksempler på dette. Da gikk folk flest ut og deltok i ritualer og symbolhandlinger - spontane og forberedte. Det fortvilte ved corona er jo at vi blir bedt om å gjøre akkurat det motsatte av det vi trenger, og det vi gjorde etter 22. juli 2011: I stedet for å komme sammen, må vi nå atskilles. I stedet for å samles i hjemmene, i forsamlingslokaler og i kirker for å søke trøst og styrke sammen, må vi holde avstand. Arrangementer blir avlyst og gudstjenester kan ikke gjennomføres.

Digital «deltakelse fyller ikke behovet for menneskelig kontakt.

Det vi har gjort for å kompensere for dette, er som vi alle vet, å bruke digitale plattformer. Gudstjenester, konserter og andre oppbyggelige ting har blitt lagt ut på nett, med den følge at vi sitter hver for oss i hjemmene våre og ser på skjermer, hører på lyden fra høyttalerne, alene eller sammen med noen få. Vi ble imponerte over at dette gikk, og undersøkelsene viste at det var mange som fikk med seg slikt på nettet. Men samtidig ble savnet av menneskelig kontakt veldig sterkt.

Vi ble klar over at kroppene er helt avgjørende i fellesskapet. Vel er det slik at et stort antall av oss oppsøker de digitale plattformene – men samtidig kan vi jo se på nettet at det ikke er noen til stede i rommet, det er tomt bortsett fra aktørene. Så selv om det i og for seg er godt å «delta», så minner det oss samtidig om at vi er midt i en pandemi. Det gir oss noen ganger en ubehagelig følelse av fare. Vi trenger et håp.

Foto: Ressursbanken, Kirkerådet.
Illustrasjon av Magne V. Kristiansen:
Via Lucis, Lysvegen. Håpsvandring
med 14 plakater

Sammen i sorgen

Barbu menighet tilbyr samtalegrupper til mennesker som opplever å miste en av sine nærmeste.

Når vi opplever sorg, er det viktig å ha en eller flere personer vi kan snakke med, som har tid til å lytte og vise forståelse.

En sorggruppe er ment å være et sted hvor deltakerne både kan hjelpe seg selv og hverandre ved å snakke om det smertefulle tapet, dele tanker, følelser og erfaringer med andre som er i en tilsvarende livssituasjon. Det er ikke en terapi-gruppe, men mennesker med noe av samme type tapsopplevelse som møtes.

Tilbud om grupper og samtaler er gratis. Det stilles ingen krav til kirkelig tilknytning eller tro. Sorggruppelederne har taushetsplikt. Gruppedeltakerne forplikter seg også til taushet om det andre deler.

Samtalegruppene er et samarbeid mellom menighetene i Den norske kirke i Arendal, Froland og Grimstad. Diakonene er hovedansvarlig for gruppen.

Dersom du ønsker mer informasjon, å delta i en gruppe, eller samtale alene, kan du henvende deg til diakon Anita JohnsenVåge, e-post: anita.johnsen.vage@agderkirken.no eller tlf. 977 16 469.

Påskens drama viser at håpløshet kan avløses av håp som gir mening.

Det er påsketid nå, og for den som har påskefortellingen som en fortolkende ramme i bakgrunnen for livet sitt, er det nærliggende å se denne fortellingen som en iscenesettelse av tro og håp. Aktørene i fortellingen opplever fortvilelse og håpløshet, som avløses av usikkerhet og senere håp, det er konkret og det kan også være gjenkjennelig. Fortvilelse og håpløshet er noe vi også erfarer, enten det heter corona, eller ensomhet, eller noe helt annet. Påskefortellingen kan ikke by på sikkerhet på samme nivå som prognosene fra Folkehelseinstituttet (selv om de også er usikre), i stedet kan den by på håp og mening.

Koronaglimt fra menigheten

Kirketjener Siri Andersen og tidligere sokneprest Olav Alvsåker gleder seg over at kirka gradvis åpnes opp.

Aksel Grøtterud Kristoffersen døpt i egen dåpsgudstjeneste søndag 16. mai i Barbu kirke.

Treffsted Barbu. Menighetshusets kortvegg mot nord er åpnet med vinduer og inngangsdør til kafeen, der planen er å skape et uformelt treffsted.

Temaretreatdagen om tilgivelse – krav eller mulighet

med Torborg Aalen Leenderts
blir arrangert lørdag
5. februar 2022.

Arendalsuka er tilbake! 16.-20. august 2021

Vi gleder oss over beslutningen om at Arendalsuka på ny kan gjennomføres! Uansett hvordan det ligger an på smittefronten vil arrangementet bli åpnet på den måten som er mulig. Tiden vi lever i har vist oss at vi må kombinere måter å møtes på. Derfor vil mye av det som skjer i byen også kunne følges digitalt.

Vi tenker kanskje at Arendalsuka først og fremst er en politisk møte-plass som skal bidra til engasjement for politikk. Men like mye skal den bidra til at organisasjoner og enkelt-personer kommer i direkte kontakt med våre mest sentrale nasjonale aktører innenfor politikk, organisasjons- og næringsliv. Derfor er kirken naturligvis også der, sier kirkerådsleder Kristin Gunleiksrud Raaum:

"Den norske kirke er Norges største medlemsorganisasjon, og skal være der folk er. For oss er det naturlig å være en sentral del av Arendalsuka. Her kan vi både sette dagsorden ved å invitere til egne arrangementer og vi kan være synlig tilstede på andre relevante arrangementer.

Ikke minst byr vi i "Kirkeskipet" på kaffe, vafler og en arena for samvær og fellesskap for alle som vil stikke innom. Under Arendalsuka kan vi synliggjøre at kirken er en stemme å regne med i det offentlige rom. Vi er ikke bare til for de store begivenhetene i livet, men også en samfunnsaktør som har et ansvar for å delta i den offentlige debatten."

I 2019 lå kirkeskipet Adella til kai.

TREFOLDIGHET OG KIRKESKIP

Kirken vil også være til stede slik den har vært de siste par årene. Kirkeskipet i Pollen er et samarbeid mellom Den norske kirke, Sjømannskirken og Kirkens Nødhjelp. I år gjør vi alt vi kan for å lage adgangen til skipet så universell som overhodet mulig.

Vaffelplater a la Sjømannskirken står på menyen. I tillegg vil alt som foregår på skipet, bli streamet i et telt utenfor Trefoldighetskirken, der man også kan få både kaffe og vaffel, og sette seg ned og følge med.

Vi gleder oss til lunsjkonserter og gjenhør med Barbus eminente kirke-musiker, Leif Rino Müller! Her fra 2019 sammen med solist Eva Jonassen Tungesvik.

I Trefoldighetskirken vil det også være mange arrangement. Dagsorden vil inneholde MORGENBØNN, LUNSKONSERT og KVELDSGUDSTJENESTE, med flere andre programposter innimellom.

En av dagene holder vi åpent for DÅP, for alle som ønsker dette. Det vil også være FOTO-UTSTILLING med fotograf Mona Hauglid, som lager helt nye bilder til utstillingen.

I 2018 var Trefoldighetskirken fylt til randen, da Kåre Willoch deltok i en samtale om migrasjon, klima og fattigdom med Anne Grosvold og sjef for FNs miljøprogram, Erik Solheim.

FRIVILLIGE

Vi har hatt stor glede av mange frivillige fra menighetene i Arendal, som har bidratt med å steke vafler, være vakter og samtale med folk. Vi ønsker oss svært gjerne slik hjelp også i år!

Informasjon kommer til de enkelte menighetskontor, med liste over behov, antall og tidspunkt.

Håper vi sees på ARENDALSUKA!

STL – Samarbeidsråd for tros- og livssynssamfunn – stiller med dialogverter som vandrer gjennom sentrum. Vi ønsker å være eksempler både for vennskap og dialog på tvers av livssyn, og opplever mange spennende samtaler med folk underveis. Prost Jorunn til høyre.

Tekst og foto: Jorunn Raddum, prost i Arendal

Seminar om Hans Nilsen Hauge under Arendalsuka

Onsdag 18. august kl. 19.00 arrangeres det Hans Nielsen Hauge kveld i Frelsesarmeens hovedsal. Her deltar **Øystein Holte** som er styreleder for Haugeinstituttet, **Alv Magnus**, som har skrevet både magisteroppgave og ny biografi om Hauge og **Peter**

Tore Gabrielsen som er selvstendig næringsdrivende og gründer. Magnus og Gabrielsen har begge nylig skrevet bøker knyttet til Hans Nielsen Hauge og vektlegger de åndelige sidene ved Hagues virke.

Kyststi Arendal gjennom Barbu

Arendal har som mål at Kyststien skal være merket sammenhengende gjennom hele kommunen innen by-jubileet i 2023. Bystyret ga i 2014 sin tilslutning til forprosjektrapport: Kyststi Arendal. Friluftsrådet Sør begynte sitt arbeid for Arendal kommune i januar 2019, forteller daglig leder Geir Henning Waagsnes.

Kyststi Arendal er nå merket fra Grimstad grense til Flosta og på Merdø, forteller Waagsnes. I løpet av 2021 vil den være merket helt fram til Tvedestrand grense. Tromøy har unike friluftskvaliteter, og det ville være helt utenkelig om kyststien gjennom Arendal kommune ikke skulle ha en avstikker til Tromøy og Raet nasjonalpark. Den foreslåtte hovedtraséen på Tromøy er ca. 30 km, og avstikkerne til sammen 5 km. Totalt involverer dette 355 grunneiere på Tromøy. Målsettingen er å få skiltet og merket minst 30 km på Tromøy i løpet av 2022.

Over Hisøy er kyststien allerede lagt slik at en får med seg severdigheter som Flødeviga, Stølsviga, Sandviga og Slåberviga, men også skogsvei fra Slåbervig forbi skolen og vanntårnet på Furukongen.

- Hva er egentlig en kyststi?

- Ideelt sett er kyststi en sti som snor seg langs kysten, men i praksis blir kyststien et nettverk av stier, turveier, gang- og sykkelveier og ulike typer vei, så nær kysten som mulig. I noen tilfeller går kyststien også over sva-berg. Selv om standarden er ulik, er merkingen og skiltingen standardisert. Friluftsrådet Sør legger ikke opp til etablering av nye stier eller tiltak utover merking og skilting.

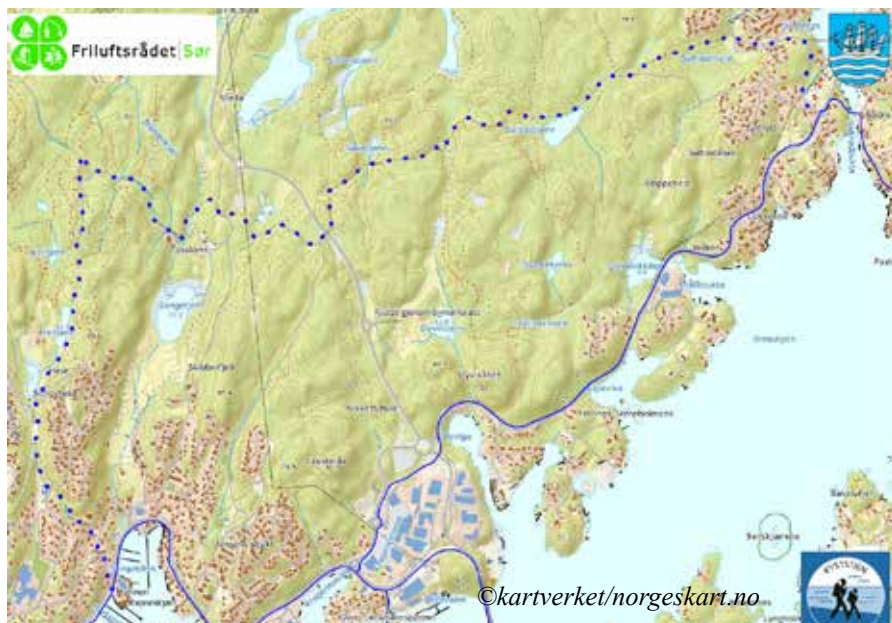
En merket sammenhengende kyststi gir gode muligheter for naturopplevelser og mosjon/fysisk aktivitet. En kyststi sikrer tilgjengelighet for alle til strandsone og turmuligheter.

- Hvor går kyststien gjennom Arendal sentrum og Barbu?

Fra broa ved Strømmen går den nærmest mulig mot vannveiene. Fra Ormevika følger den samme trasé som Byløypa langs Strømsbubukt, Kittelsbukt, rundt Tyholmen, Pollen og Grandhjørnet, gjennom Barbu Park til Kuviga, der Byløypa svinger opp mot Solhaug, Margaretastiftelsen og Barbu kirke, mens kyststien går på gang- og sykkelveien langs Kystveien forbi Krøgenes til Saltrød.

Kartutsnittet viser kyststiens trasé fra Mortenstø til Saltrød. Den blå heltrukne streken er merket som kyststi. Den prikkede blålinjen er en foreslått alternativ trasé gjennom deler av Bymarka. Den går opp Mortenstøbakken, krysser gamle Songevei, fortsetter på sti opp mot lysløypa ved Heitjenn, følger Birkenlundløypa nordover til «Sinsenkrysset» (1,8 km fra Mortenstø), svinger til høyre inn på den nye turveien, forbi turparkeringsen på Stea/Fossbekk, via ny turveibru over Fv 409 til ny turparkeringsen i Allvika (i alt 5 km fra Mortenstø). Alternativ trasé er om lag en km lenger enn den merkede, men går hovedsakelig på turveier og stier.

Kyststi Arendal er allerede delvis tilgjengelig i www.norgeskart.no, og blir komplett når den er ferdig merket og skiltet. Gå inn på nettsiden, bruk søkefeltet øverst i venstre hjørne: Skriv stedsnavn, klikk på de tre strekene, velg temakart, klikk på friluftsliv, deretter fotrutetype og velg kyststi.

Håpet om en musikk-høst i Barbu kirke

Som jeg har skrevet en annen plass i denne utgaven av menighetsbladet har det vært utfordrende å være midt i en pandemi der det har vært nærmest umulig å planlegge for større arrangementer. Jeg har imidlertid håp om at høsten skal bli mer normal, og har flere planer for denne, selv om datoer ennå ikke er satt; detaljene må komme på plass når jeg ser at vi faktisk får lov til å åpne opp for konserter og samlinger med mange folk igjen.

Men så snart dette er på plass er planen å kjøre i gang med både salmekvelder, konserter i serien «En times tid», eksterne konserter, og jeg har også lyst til å få på plass en jazzmesse, slik vi hadde i Barbu for et par år siden. Jeg ser også frem til en mer normal jul der vi kan samle alle menighetens kor til en skikkelig «Syng jula inn», og til å kunne ha både barne-, ungdoms- og voksenkor med på gudstjenestene våre. Følg med på våre nettsider, på Facebook og i avisa for detaljer om datoer etter hvert som ting faller på plass, og hjertelig velkommen til musikk-høsten i Barbu kirke!

SISTE NYTT: Jazzmesse i Barbu kirke

Søndag 17. oktober kl.19.30. Da får jeg med meg Kristian Vågsnes på bass, Harald Nyland på trommer og Per Sigmond på flygelhorn og sangeren Ellen Halvorsen Lervold.

Tekst: Leif Rino Müller, organist.

Foto: Jorunn Raddum

KOM DA, FARFAR!

Vi som er så heldige å ha små barnebarn, opplever ofte at barna vil ha oss vekk fra de andre voksne og bare være sammen med oss i lek, spill eller lesning. Kom da, farfar!

Kom er et fint ord. Det gir uttrykk for et ønske om å få være sammen med deg. Et ønske om å få dele noe med deg i tillit og fortrolighet. Det gir gode følelser.

I Bibelen er det mange skriftord som begynner med «kom». I Lukas 14,17 er forholdet til Gud symbolisert ved deltakelse i et stort gjestebud. Jesus går ut og inviterer alle til et stort selskap. «Kom, for nå er alt ferdig» sier han. Du er ønsket, og du behøver ikke gjøre noe for festen. Du skal bare komme. Livet med Gud beskrives også som en daglig vandring med Jesus.

«Kom så og følg meg» sa Jesus til disiplene, og senere til den rike mannen, Mark 10,21. Det grunnleggende i disippellivet er etterfølgelse. Vi må gå sammen med ham og la ham vise oss veien.

Jesus sier i Mt. 11.28: «Kom til meg alle som strever, og jeg vil gi dere hvile.» Vi får hjelp og støtte av Jesus i våre daglige utfordringer. «Vær ikke bekymret for noe, men legg alt dere har å be om, frem for Gud i bønn og påkallelse med takk» står det i Fil 4,6. Noen kom-skriftsteder er ekstra spennende. «Kom og se» svarte Filip i Joh. 1,46 da Natanael lurte på om hvem Jesus var. Kom og se selv.

Og det samme sa kvinnen ved brønnen etter samtalen med Jesus i Johannes 4: «Kom og se en mann som har fortalt meg alt jeg har gjort. Han skulle vel ikke være Messias?» Da dro de ut av byen og kom til ham. Natanael ble disippel og innbyggerne i byen fikk et møte med Jesus.

Her ser vi hvor viktig det er at vi er lærevillige og ønsker å ta del i det andre opplever sammen med Jesus. Det er viktig at vi forteller de gode historiene til hverandre.

I et ordspill heter det: Sitt ikke inne når alt håp er ute! I disse pandemitider er det viktig å komme seg ut, praktisk og mentalt, og si ja takk til på invitasjonen om å få være med i fellesskapet.

Svein Åril

Sommerhilsen fra Nyli barnehage

Scoret 4,9 av mulig 5 poeng i brukerundersøkelse

Kjære alle sammen.

Nå er det flotte dager i Nyli barnehage med lave sko, lette klær og mye sol. Vi er mye ute og fryder oss over at nå kan vi bruke hele sykkelbanen igjen, og barna kan ha med seg egne sykler. Vi er stolte av å ha det nye flotte menighetshuset som nærmeste nabo, og gleder oss til å ta det i bruk.

Det har vært avholdt nasjonal brukerundersøkelse gjennom Utdanningsdirektoratet og Nyli barnehage var i toppscore med 4,9 poeng av 5,0 oppnåelige - blant de 228 barnehagene i landet som foreldrene er mest fornøyd med. Vi fikk flott hilsen fra barnehagesjefen i Arendal kommune, og vi er stolte over et flott resultat. All honnør til alle ansatte i Nyli barnehage. Dere er gode og vet å se hvert enkelt barn og hver enkelt familie.

Utendørs samling med pedagog Hege om hvorfor vi feirer 17. mai

I mai er det fagområdet "Nærmiljø og samfunn" som er i fokus. Vi blir kjent med hvorfor vi feirer Norges nasjonaldag. Hvordan feirer vi 17. mai nå?

Det vil bli en annerledes feiring i år også med mange koronarestriksjoner, men vi feirer det i barnehagen med tog til Kiwi, leker, pølser og is. "vil du være, skal du være Nylibarn? Ja, det vil vi, HURRA!!!!"

Ombyggingen av menighetshuset gir inspirasjon?

Pinsegudstjenesten er noe vi ser frem til. Staben tar imot oss og vi har en time i kirken med sang og fortellinger om pinsen og kirkens bursdag. Luregruppa er på ekspedisjon helt oppe i toppen ved klokketårnet. "Pinse, det er glede, pinse, det er sol," synger vi i en barnesang. Det er en fin tid der vi ser frem mot lysere dager, til roligere tempo og ferie.

Lek og hverdagsglede i Nyli barnehage

En varm og solrik sommer ønskes til alle venner av Nyli barnehage fra små og store.

Hilsen Kirsten Løschbrandt

Navn på dåpsbarn:
Hedda

Mor:
Hanna
Stordal
Larsen

Foto: Siri
Andersen

Barbu har fått "nytt" menighetshus

Barbu menighetshus i Nyli terrasse framstår nå i ny drakt. Etter ett års ombygging er huset blitt utvidet med tilbygg i begge ender. Det gamle huset med flatt tak, har selvsagt lagt sine føringer for utformingen av bygget, men ny fasadebekledning og flere vinduer gir huset et åpnere og mer moderne utseende. Innvendig er det skjedd en radikal fornyelse.

Huset er nå ferdig fra håndverkernes side, men det åpnes ikke opp for full virksomhet før sommeren. Mye arbeid må først gjøres av menighetens folk for å få inventar og utstyr på plass. Det må skaffes mye nytt av møbler, gardiner og annet inventar. Noe blir kjøpt i sommer, men en del innkjøp må nok vente til byggeregnskapet er avsluttet.

Givertjenesten er trappet opp. Menighetshuset har fått heis og ny trapp.

Barbu menighetshus Rehabilitering

Rehabiliteringsprosjektet som ble startet opp sommeren 2020 er nå fullført. Total-renoveringen omfattet både fasader, tak og innvendig fornyelse. Bygget er utvidet med kjøkkenfasiliteter, heis, nytt inngangsparti i 2. etg og oppgradering av stabens kontorlokaler.

Prosjektet er gjennomført som en totalentreprise med Byggmester Asle Thorsen AS med underleverandører som utførende entreprenører. Brødrene Jakobsen har stått for malerarbeidene, Caverion har stått for ventilasjon og Låssenteret Arendal har levert lås og beslag samt låssystemet. Espen Nilssen i Asle Thorsen har vært prosjektleder hos entreprenøren og Øyvind Seime har vært menighetens byggeleder.

MALERMESTER OG
BYGGTAPETSERFIRMA
BRØDRENE JAKOBSEN AS

Prosjektering og installasjon av
VENTILASJONSANLEGGET er utført
av våre dyktige fagfolk i Agder

Caverion

Vi takker for oppdraget

Låssenteret
Arve Karlisen

Åsbieveien 8, 4848 Arendal Tlf: 417 00 020

www.lassenteret.no

Noen kostbare anskaffelser vil kunne bli utsatt i påvente av ytterligere finansiering. 10 millioner kroner er et stort løft, men givergleden ser ut til å være på plass.

Millioninnsamlingen til huset sist høst nådde resultatet og vel så det. Kretsen av faste givere er også blitt styrket det siste året.

Det nye huset skal feires med en åpningsfest lørdag 11. september. Gjennom flere tiltak utover høsten vil menigheten invitere folk i vår bydel til å gjøre seg kjent med det nye huset, de mange aktivitetstilbudene og hvilke muligheter bygget gir for leie til samlinger og familiearrangementer.

Mange har vært interessert i å følge med i hvordan det nye bygget blir, men av hensynet til byggearbeidet og sikkerheten har folk måttet vente.

Tiden er derfor inne til at menighetsbladet presenterer det nye huset. Det gjør vi gjennom en del bilder og et intervju med Øyvind Seime, som har vært byggeleder for menigheten. Han har gjort en stor frivillig innsats med profesjonell utførelse, og fortjener en varm takk.

Nye satser for utleie av menighetshuset

Menighetsrådet har vedtatt følgende utleiesatser for det "nye" menighetshuset, med virkning fra 1. august:

- Begge saler, inkl. kjøkken kr. 3.000,-
- Stor sal, inkl. kjøkken kr. 2.500,-
- Liten sal, inkl. kjøkken kr. 2.000,-
- Peisestua, inkl. kjøkken kr. 700,- som før
- Peisestua til barneselskap kr. 500,- som før

Menighetshuset er nå overtatt etter ombyggingen

Er utbyggingen av menighetssenteret nå helt fullført? Vi stiller spørsmålet til byggeleder Øyvind Seime.

- Etter lang byggetid overtok vi endelig byggeprosjektet formelt 30 april. Overtakelsen fant sted noen uker etter plan. Ved overtakelse gjensto arbeider knyttet til opparbeidelse av uteområdene. Asfaltarbeid utføres ikke på vinteren og vi var forberedt på å måtte vente litt på dette. Rett etter påske fikk vi asfalt, og hele området ved menighetssenteret fikk et langt mer helhetlig uttrykk.

Selv om bygget er overtatt betyr ikke det at de vanlige aktivitetene kan starte umiddelbart. Det er en del egeninnsats som skal til før alt er på plass. I egenregi skal det utføres mindre innredningsarbeider, innflytting av kontorer og menighetshus, montasje av kjøkken i peisestue og bygging av scene for å nevne noe. Kanskje ønsker vi også å legge ned litt innsats i å heve kvaliteten på uteområdene.

- Er bygget oppgradert til en tidsmessig standard, med god kvalitet og utsikt til lang levetid, og er det godt rustet til å møte framtidige utfordringer og krav?

- Renoveringen av menighetshuset var nødvendig for å ta vare på huset og gi det de kvaliteter som er nødvendig for å stå seg inn i framtiden. Det er ingen tvil om at det er et drastisk valg å gå igang med en så omfattende renovering som vi har gjort her. Det at menigheten våget å satse, ga oss muligheten til å gjennomføre et prosjekt hvor vi har klart å ivareta en god helhet, innenfor de rammene som det gamle bygget la. Bygget har jo nesten den samme utformingen som det hadde tidligere, men tilbygg og påbygg har gjort det mulig å lage flere kontorplasser, åpnere inngangspartier, flere toaletter, utvide kjøkken (både oppe og nede) og ikke minst få etablert heis som gjør at alle kan ta seg mellom etasjene.

Stort kjøkken i hovedetasjen. «Peisestua» i 1. etasje har fått eget fullverdig kjøkken. Stort antall WC i begge etasjer.

Trivelig hjem for brukerne

Nesten hele bygget er oppgradert med nye overflater; dette gjelder gulv, vegger og himlinger. All belysning er byttet til moderne LED-belysning, som foruten bedre lys også gir redusert energiforbruk.

Farger, dører og gulvbelegg er slikt som brukerne av huset ser og vil oppleve som økt kvalitet. Vi håper at folk vil sette pris på de valgene som er tatt og opplever det som et godt sted å være. Menighetshusets viktigste funksjon er jo å være et hjem for de som bruker det, og da er det viktig å trives. Med et mer moderne bygg, med gode kjøkkenfasiliteter, vil nok bygget også være langt mer ettertraktet i forhold til utleievirk-somhet.

Menighetshusets fasade mot sørvest

Salen i hovedetasjen er utvidet flere meter i begge ender. Lagerrommet i enden mot nord er flyttet, slik at endevegger har fått vinduer. Denne «lillesalen» forvandles til et kafelokale. I andre ende av storsalen blir det en scene.

ENØK: «Beste tilgjengelige teknologi»

Like viktig, kanskje viktigere enn fine overflater, er det man ikke ser. Yttervegger og tak er tilleggsisolert og har fått gode tettesjikt. Alle vinduer er byttet. Både tilleggsisolasjon og vinduer holder bedre kvalitet enn minimumskravene i gjeldende byggeteknisk forskrift. Dette er gjort for å tilfredsstille kravene Enova stiller for å kvalifisere som "beste tilgjengelige teknologi".

Ved å oppnå disse kravene har Enova gitt en betydelig økonomisk støtte til prosjektet. Det at vi åpnet opp store deler av konstruksjonene gjorde at vi oppdaget, og utbedret fukt, råte og sopp-skader i flere veggpartier.

Komplisert ombygging med mange aktører og berørte

Hva er din personlige opplevelse av å være byggeleder for et prosjekt som har krevd mye av din fritid; et prosjekt som også er stort og komplisert og gjennomføres i spenningsfeltet mellom profesjonelle utførere og en oppdragsgiver som består av mange frivillige?

- Det har vært en svært givende oppgave å være byggeleder for dette prosjektet, men også krevende å skulle gjennomføre dette kombinert med jobb. Frivillig arbeid skjer normalt på kveldstid, og ofte med litt gode tidsrammer. Et byggeprosjekt som dette, hvor det daglig har vært 10-20 håndverkere i sving på byggeplass, foregår i all hovedsak på dagtid. Underveis er det nødvendig med løpende koordinering og avklaringer

Det skjer i Barbu høsten 2021

Mange faste aktiviteter i Barbu menighet har hatt lange pauser i Koronatiden. Selv uten Korona ville mye av aktivitetene uansett vært sterkt påvirket av menighetshusets ombygging det siste året. Til høsten er menighetshuset klart til bruk, og da håper vi at Koronaen er så godt under kontroll at virksomheten kan bli opp mot det normale. En del arrangementer er under planlegging, men ennå ikke tidfestet. Følg med på menighetens hjemmeside.

Oppstart aktiviteter på faste ukedager:

TIDEBØNN OG MEDITASJON:	Onsdag 25. august. kl. 10.00 i Barbu kirke.
MORGENSANG:	Torsdag 2. september kl. 09.00 i Barbu kirke
APPELL TENSING	Onsdag 25. august kl. 19.00 i Barbu kirke
BARBU KANTORI:	Tirsdag 24. august kl. 19 i Barbu kirke
UNGDOMSKLUBB	Fredagskvelder på menighetshuset

Ungdomsgudstjenester

TenSing deltar. Variert tilbud med bruk av både lokale og eksterne ressurser.

Søndag 19. september kl. 1800. Barbu kirke

Lørdag 16. oktober (prostihelga)

Søndag 14. november kl. 1800. Barbu kirke

Søndag 5. desember kl. 1800. Barbu kirke

Formiddagstreff - onsdager kl. 11.30:

- 1. september Mercyships: Kirurgi i kampen mot fattigdom
- 6. oktober Thom Eilert Thorstensen: Arendal før og nå
- 3. november Svein Skalvik: La oss alle le
- 1. desember Bjørg Øygarden: Hva venter vi egentlig på?

nesten daglig. Kontraktspartene våre er profesjonelle, og forventer det samme tilbake. Jeg ble frikjøpt noen timer fra arbeidsgiver i forbindelse med prosjektet, men det hadde ikke vært mulig å gjennomføre dette uten en svært fleksibel arbeidsgiver som har godtatt en vid tolkning av fleksitidsbegrepet.

Åpningspartiet er blitt åpnere. Fra møtesalen og hovedetasjen er det trapp og heis ned til hovedinngangen, samt utgang fra kafeen direkte til terrenget og kjørbare vei.

Vi har hatt jevnlig møter i byggekomiteen gjennom hele prosjektet, helt nødvendig for å kunne ta valg fortløpende.

Utfordringen med barnehagebarn nær byggeplass har gått bra

Kontorene var i drift en lang periode av byggeprosjektet. Dette var nok utfordrende for begge parter. Det er krevende å ha kontoret sitt på en støyende byggeplass, men det er også krevende å drifte en byggeplass hvor det er mange "utenforstående" som skal ha tilgang. Ikke minst med tanke på HMS er dette krevende. Siste halvdel av perioden har de ansatte hatt hjemmekontor.

Knyttet til HMS har min største bekymring gjennom hele perioden vært at byggeplassen delvis har strekt seg inn på lekeområdet til barnehagen. Kombinasjonen nysgjerrige barn, travle foreldre, store maskiner og travle håndverkere kan lett skape farlige situasjoner. Heldigvis har vi hatt et svært godt samarbeid med barnehagen underveis, og entreprenøren har også hatt stort fokus på dette.

Alle foto: Øyvind Seime

Mulig å være med i speiderarbeid i Barbu?

Utfordring fra KFUK-KFUM-speidere

Hei

Vi i Arendal KFUK-KFUM-speidere har «sovet» en stund, men vi ønsker å «våkne» igjen! En speider trives ute i naturen og ønsker å lære noe om friluftsliv, samfunn, samarbeid og rettferdighet. Alt dette i en trygg ramme, der speiderne også kan bli kjent med kristen tro.

Arendal KFUK-KFUM-speidere er sterkt tilknyttet Barbu menighet, og har tilgang på speiderkjelleren under menighetshuset. Der er masse utstyr, alt fra speiderkniver til telt og «krabbekokere». Dette står bare og venter på å bli tatt i bruk.

I tillegg disponerer vi Bjørnebo, som ligger fint til i bymarka.

Er du glad i å være ute, og liker du å være sammen med barn? Da er dette kanskje noe for deg. Du trenger ikke være eller ha vært speider, du kan få opplæring hvis du ønsker det. Vi trenger noen voksne som har lyst å lage et godt miljø for barn!

I utgangspunktet er speiding for alle fra 0 til 100 år. Familiespeiding er for de under skolealder sammen med foreldre/foresatte. Vi har en familiespeider i gruppa allerede, men hun vil gjerne ha flere med!

Lurer du på noe, eller har lyst å bli med, ring, Wenche Irene Bergerud Nygaard 415 64 933.

Wenche Irene Bergerud Nygaard

BABYSANG – Barbu menighet

Torsdager kl. 11.00 på Barbu menighets-hus, Nyli terrasse 2.
Starter den 16. september.

Påmelding fra gang til gang.
For påmelding eller spørsmål,
ta kontakt, tlf. 977 16 469.
E-post: anita.johnsen.vage@agderkirken.no

"Den store dåpsdagen"

Har du utsatt dåp for barnet ditt på grunn av korona eller annet? Eller er du av en eller annen grunn ikke selv blitt døpt? **Onsdag 18. august mellom kl. 17.00- 19.00 kan udøpte i alle aldre komme innom og bli døpt i kirken.**

Hva er dåp?

I dåpen setter vi ord og tegn på at vi hører sammen med Gud, og er del av et fellesskap verden rundt. Ett vakkert bilde på dåpen er at ingen kan bære seg selv. Vi bæres av Gud livet ut, men også av det fellesskapet vi tilhører.

Ingenting til hinder

Her er det bare å komme. Dåpen er for ung eller gammel, troende og tvilende. Det er ingen retningslinjer på hva den som skal døpes skal kle seg i. Kom som du er; med finklær, dåpskjole eller hverdagsklær. Er det ønskelig, har vi dåpskjoler til utlån for de minste, og hvite kapper for de som er tenåringer og voksne. Du kan komme alene eller ta med de du ønsker.

Hvordan går du frem?

Du kan melde ditt barn eller deg selv på til dåp i forkant av den store dåpsdagen. Enten via telefon: 37013580, eller melde deg på digitalt på <https://minkirkeside.no/Arendal>.

Du kan og bare møte opp i kirken hvor registreringen foretas ved ankomst. Husk å ta med legitimasjon (ID/fødselsattest). Dessuten trenger du minst to faddere. Hvis dette er vanskelig kan vi være behjelpelig med å ordne faddere.

For øvrig er det dåpsverter tilstede som tar deg imot og veileder deg.

Verdig og vakker dåps-handling

Etter registrering vil det bli en kort samtale med prest før dåpen. Evt. kan det bli litt venting alt etter hvor mange som døpes før deg. Vi sørger for en enkel, høytidelig ramme. Organisten

er med og sørger for fin musikk og presten leder deg gjennom dåpen. Dette skal bli en stund du husker for livet.

Dåpsfest

Etter dåpen stiller vi i stand til dåpsfest med blant annet saft, kaffe og kake. Gled deg!

Ta med:

Fødselsattest eller annen identifikasjon. To faddere, eller vi ordner faddere.

Ikke helt sikker?

Har du spørsmål eller noe du lurer på? Ta gjerne kontakt med kirken i Arendal på 37013580.

Smittevern

Vi tar smittevern på alvor og følger nasjonale retningslinjer. Dette vil innebære bla. fokus på håndhygiene, vask av overflater og avstandsretningslinjer. Har du eller noen i dåpsfølget sykdomssymptomer, må den som er syk bli hjemme. Av smitteverns-årsaker, ber vi dere ta kontakt om dere har et stort dåpsfølge (flere enn 10).

Velkommen til dåp i Barbu kirke onsdag 18. august.

Hilsen Barbu menighet
v/prestene
Rannveig Aas Olsbu og Espen Skovli

*Barbu kirke lørdag 6. mars
Foto: Rannveig Aas Olsbu*

Vi trenger flere frivillige til oppgaver i Barbu menighet

Til gudstjenestene trenger vi kirkeverter og personer til kirkeskyss, turnus på å levere blomster til alteret og ansvarlige for kirkekafe.

Vi trenger også flere frivillige til å dele ut menighetsbladet.

Ta kontakt med menighetskontoret, tlf. 37 01 34 60.

Menighetens misjonsprosjekt

Barbu har to misjonsprosjekter

Vi støtter **Stefanusalliansens arbeid i Egypt** årlig med kr. 20.000 som går til 1) den koptiske kirkens utviklingsarbeid, ledet av biskop Tomas, og 2) til Stefanusbarna; Mamma Maggies arbeid blant fattige og utstøtte mennesker som lever på søppelhaugene utenfor Kairo.

Med kr. 20.000 hvert år støtter vi også **Himalpartners satsing innen mental helse i Nepal**. Mental sykdom er et svært utbredt, men lite påaktet problem, som ofte møtes med utstøtelse eller innesperring. Målet er hjelp til å få leve ut menneskeverd og menneskets potensiale.

Vil du støtte prosjektene ved gaver til menighetens bankkonto 3000.30.54973, merkes gaven «menighetens misjonsprosjekt».

Et naturlig valg
når det gjelder trykksaker!

ATL GRAFISK
Telefon 37 00 36 70
www.atlgrafisk.no

Stærk.
rådgivende ingeniører
Nedre Tyholmsvei 6
Tlf. 37 02 31 02

Levering av catering til alle anledninger.

Vi leier også ut lokale til dåp,
minnestund o.l.

Strand Café

Knut A. Høyer %

AVDELING

BOKHANDEL

Tlf. 37 00 46 60

AVDELING

VESKEHUSET

Tlf. 37 00 46 50

Østregt./Torvgaten. 4838 Arendal

*Elektro-entreprenøren
Arendal as*

**Betjener privat og næring
STERKSTRØM OG SVAKSTRØM**

Tlf. 37 00 26 00
www.elektroentreprenoren.no

HAREBAKKEN

Langsøveien 5, 4846 Arendal
Tlf. 37 06 21 00 - Fax 37 06 21 01

Trenger du elektriker?

Tlf. 37 01 58 00
Mob. 934 52 234

RICHARD ANDERSEN

Kystveien 13, 4841 Arendal
www.dinelektriker.com - E-post: post@dinelektriker.com

*Slaattene
Begravelsesbyrå a.s*
Etablert 1927
Kystveien 151 - 4842 Arendal
Telefon 37 05 91 65
Døgrvakt

Verdighet og enkeltemneshet i sentrum.

interoptik
Corneliussen

Off.Godkj. Optiker Arnt Corneliussen
Havnegaten 1, 4836 Arendal, tlf 37021682
e-post: corneliussen.arendal@interoptik.no

Arendal Begravelsesbyrå

*Byglands
Begravelsesbyråer*

Et verdig og rimelig alternativ.

Tlf. 37 01 02 51

Knut R Bygland

www.byglands.no

• GARDINER • SOLSKJERMING
• SENGETØY • HÅNDKLÆR

Ingemann Ellingsen
Østregate, Arendal Tlf. 37 02 11 70

Hornnes Skog og Havkajak
Trefelling, Treklatring, Padlekurs
Tlf: 472 40 457

Sparekassa Lokalbanken
som kjenner deg

**MATLEVERING
foreninger og grupper**

Ta kontakt med oss hvis dere har behov for servering
av varm mat på arrangementer og stenvner.

FERDIGMAT AS

Holmen 6, 4842 Arendal

Tlf. 37 01 51 66

www.torungen.no

His Galleri AS

Kirkeveien 182, 4817 His

Tlf. 37 01 16 11 - Fax 37 06 00 87

- Utstillinger og salg av samtidskunst
- Alt i innramming • Kvalitet og hurtig levering
- Stort utvalg kunstmateriell

www.hisgalleri.no info@hisgalleri.no

Alt innen hvitevarer og elektronikk
Lyd - Bilde - Telefoni - Data

eLON

ARENDAL

Strømsbusletta 8 - Tlf 37 05 67 77
arendal@elon.no

Fevik Steinindustri AS

Tlf.:

37 04 72 31

E-post:

post@fevikstein.no

fevikstein.no

- Ikke bare gravstein
- Plater under/foran ovn
- Kjøkkenbenkplater
- Steinpleiemidler
- Gravlykter og lys
- Skifer
- Selvanningskasser
- Kantstein

Bt

Byggtorget

VÅRT HJERTE HAMRER FOR LOKALMILJØET

NARVESEN

KRØGENES

MANDAG - LØRDAG: 7-22

Barbu menighet

Barbu menighetskontor:

Menighetshuset, Nyli Terrasse 2, 4844 Arendal
Tlf. 37 01 34 60

Kirkevergen:

Stoaaveien 14, 4858 Arendal
Postboks 123, 4891 Grimstad
Tlf. 37 01 35 80

Kontortid: Tirsdag – fredag kl. 09-15.00

Sokneprest
Rannveig Aas Olsbu
rannveig.aas.olsbu@agderkirken.no
Tlf: 37 01 34 61 / 992 71 679

Menighetsprest
Espen Skovli
Espen.Skovli@agderkirken.no
Tlf: 37 01 34 63 / 452 05 619

Organist
Leif Rino Müller
leif.rino.muller@agderkirken.no
Tlf.: 37 01 34 63 / 992 29 557

Diakon
Anita Johnsen Våge
Anita.Johnsen.Vage@agderkirken.no
Tlf: 977 16 469

Trosopplæringskoordinator
Vibeke Marie Tobiassen
vibeke.tobiassen@agderkirken.no
Tlf: 37 01 36 67 / 934 33 925

Menighetssekretær
Martina Nikolaisen
Martina.Nikolaisen@agderkirken.no
Tlf: 37 01 34 60

Kirketjener
Siri Andersen
siri.andersen@agderkirken.no
Tlf: 412 40 808

Ungdomsarbeider
Kaja Krogstad Brekkemoen
Kaja.Anne.Krogstad.Brekkemoen@agderkirken.no. Tlf. 407 30 390

Styrer Kirsten Løschbrandt
Nyli barnehage
Nyli Terrasse 2, 4844 Arendal
Tlf: 37 02 25 53 / 926 84 750

Menighetsrådets leder
Aud Findal Dahl
Tlf: 918 73 624
audfindaldahl@gmail.com

Menighetsarbeider
Jan Egil Hagli
Tlf: 37 01 35 96 / 959 11 655
jan.egil.hagli@agderkirken.no

Redaksjon menighetsbladet:

Solveig Haga og Einar Bore
Redaksjonsansvar: Barbu menighetsråd

Gaver til menigheten

For å drifte menighetsblad og menighetshus, lønne ansatte og holde aktiviteter i gang, trenger vi gaveinntekter. Du må gjerne merke gaven.

Bankkonto 3000 30 54973

Alle bidrag mottas med takk!

Utgivelsesdato: 15. juni

Stoff sendes:

Barbu menighetsblad, Nyli terrasse 2, 4844 Arendal
E-post: barbu.menighetsblad@gmail.com

<http://www.barbu.menighet.no/>

Slekters sang

DØPTE:

Jenter:

01.11.2020 Oda Aas
14.3.2021 Ella Volmert
16.3.2021 Amalie Wrålsen
25.4.2021 Emma Clüver Dukene
25.4.2021 Mila Rosseland Walderhaug

Gutter:

22.09.2020 Benjamin Dagestad
Mengual
27.09.2020 Gabriel Gebremariam
04.10.2020 Ola Sødal
06.12.2020 Markus Olai Altenborg
28.3.2021 Theo Jacobsen Svenningsen

VIGDE

6.12.20 Kristian Altenborg
og Elisabeth Grosvold

DØDE

15.01.2021 Dagny Aanonsen, 81 år
22.01.2021 Evy Gerd Myren, 76 år
05.02.2021 Olav Johan Østensen, 85 år
08.02.2021 Hildur Karoline Bråstad, 92 år
01.05.1939 Reidar Huun Lindstrøm, 81 år
28.02.2021 Olger Martin Hovland, 102 år
04.03.2021 Petter Jacobsen, 64 år
07.03.2021 Sigrid Thomassen, 94 år
08.03.2021 Synnøve Hornli Gundersen, 76 år
17.03.2021 Liv Turid Ekeland, 80 år
21.03.2021 Hjordis Alise Rose, 97 år
06.04.2021 Gerd Eva Nilsen, 87 år
12.04.2021 Dagmar Viktoria Næss Antonsen, 89 år

Konfirmanter 2021/22

Torsdag 16. september kl. 18.00
informasjonsmøte i Barbu kirke.

Menighetens årsmøte

Søndag 5. september i Barbu kirke etter gudstjenesten.
Årsmelding er lagt ut i kirka og kan fås på menighetskontoret.

Andre datofestede arrangementer:

Tor. 12. - Søn. 15. august

Konfirmantleir

Lørdag 28. august

Konfirmasjon

Søndag 29. august

Konfirmasjon

Lørdag 4. september

HEL konfirmasjon i prostiet

Søndag 5. september

Menighetens årsmøte

Lørdag 11. september

Menighetshusets åpningsfest

Søndag 12. september

Pilegrimsvandring på Tromøy

Søndag 17. oktober

Prostidag, Trefoldighetskirken

Søndag 17. oktober kl. 19.30

Jazzmesse i Barbu kirke

Lørdag 23. oktober

Høstbasar på menighetshuset

Tirsdag 16. november kl. 18.00

Salmekveld med kantoriet i Barbu kirke

Søndag 19. desember kl. 16.00

Vi synger julen inn i Barbu kirke

Einar Johnsen Eiendomsselskap AS
ARENDAL

Barbu og Tromøy inviterer til pilegrims- vandring med start og mål i Tromøy kirke søndag 12. september

For tredje gang legger Barbu menighet sin årlige pilegrimsvandring til Tromøy, der vi går sammen med Tromøy menighet. Den enkelte velger selv å gå hele – eller etapper av – den vel 15 km lange turen langs sjøen på «Utsia» fra Markopp i vest til Bots- tangen i øst, langs Alvekilen, rundt Gjerstadvannet på nordsiden og langs Sandumkilen og gjennom Hove leir.

Her er glimt fra en tidligere vandring, fra stien ved Gjerstad- vannet og fra Markopp ut mot havet sørvest for Hove Amfi.

Turvandring og gudstjeneste på toppen – Kristi Himmelfartsdag på Øygardsåsen

Himmelfart i fysisk forstand kan vi ikke berette om, men et hundretalls mennesker kom seg opp til Øygards- åsen, der menighetene i Barbu og Moland samlet seg til gudstjeneste på Kristi himmelfartsdag. Stedet, som har Flostas beste utsikt fra toppen på 68 m.o.h., har også god plass til å holde Korona-avstand. Sola brøt fram da vi kom til vers 3 i No livnar det i lundar: Guds kyrkje lysa skulle som høgt på berg einstad, med sumar utan kulde og uten solarglad.

Sunniva Fowels Holberg og Nina Irslinger sto for musikken

Gudstjenesten forberedes. Elin Ann Øvensen forrettet. Rannveig Aas Olsbu holdt prekenen.

Et femtital i alle aldre vandret en fin rundløype fra Kilsund til topps og tilbake i et langstrakt følge gjennom vakker natur under kyndig ledelse av lokalkjente Ovid Gabrielli Pedersen som villig delte av sine kunnskaper om landskap og kulturminner. Han har vært en viktig aktør i det fine arbeidet som er utført, for å gjøre den over 125 år gamle militære vaktposten til en perle av et turmål, velegnet for foren- ingsturer og friluftsgudstjenester.

God sommer til oss alle

Vi ser fram til sommeren med et håp om friere muligheter til å oppleve men- neskelig fellesskap og uteliv i naturen under en høy himmel. Under Arendalsuka møtes storhetene i Pollen. Småbåtfolket kan nyte friheten på Ryvingens blanke svaberg eller ta en dukkert mellom Hove og Gjessøya.

Ovid Gabrielli Pedersen forteller om landskap og kulturminner til de som var med på turvandringen.

Tekst og bilder: Einar Bore

